

Arrest

nr. 285 676 van 2 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat van 14 februari 2023.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 januari 2023 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder het rolnummer RvV X.

Op 14 februari 2023 nam de gemachtigde de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 14 februari 2023. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie op van manifeste laattijdigheid. Hij stipt aan dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht op 14 februari 2023 en verzoeker aldus vanaf 15 februari 2023 over 10 dagen beschikte om een beroep in te leiden. De laatste dag om het beroep in te dienen, was volgens verweerder 24 februari 2023, terwijl het beroep pas is ingediend op 27 februari 2023.

Uit artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel, hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel kan vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Artikel 39/57, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet bepalen het volgende:

“Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

2° [...];

3° [...]

De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De bestreden beslissing van 14 februari 2023 werd verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht. Het is niet betwist dat verzoeker zich toen bevond in een plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet.

De in artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet bedoelde beroepstermijn van tien/vijf dagen ging bijgevolg in op 15 februari 2023.

In casu dient verder te worden vastgesteld dat dit niet de eerste verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel betreft aangezien ten aanzien van verzoeker ook op 11 januari 2023 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen. Er geldt aldus een beroepstermijn van vijf dagen.

De Raad dient bijgevolg vast te stellen dat de op 27 februari 2023 ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid buiten de termijn, bepaald in artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is ingediend.

De Raad wijst erop dat de beroepstermijnen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, van openbare orde zijn en strikt moeten worden toegepast.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer een verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Overmacht moet worden aangetoond en kan niet worden vermoed.

De vraag of er sprake is van overmacht werd ter zitting in de debatten gebracht. De raadvrouw van verzoeker stelt evenwel zich naar de wijsheid te gedragen. Verweerder wijst er ter zitting nog op dat

verzoeker heeft verklaard dat hij naar Oostenrijk wenst te worden overgedragen, de raadvrouw van verzoeker betwist dit niet. Bijgevolg is geen situatie van overmacht aangetoond.

De vordering is onontvankelijk ratione temporis.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M.-C. VERTOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.-C. VERTOMMEN

A. MAES